

lemmer til Lagthinget, vil der i Gjennemsnit komme et Medlem paa 450 Mennesker; men, da nu Sydstroms Præstegjæld har en Folkesmængde af over 2500 Mennesker, saa foreskommer det mig mere passende, at dette Præstegjæld paa Grund af sin store Folkesmængde sendte 5 Medlemmer til Lagthinget, hvorved der da ogsaa vilde bringes en større Overensstemmelse tilveie med Hensyn til Talsfordene for de andre Præstegjælds Vedkommende. Sandø Præstegjæld, som kun har noget over 600 Mennesker, skal nemlig nu sende 2 Medlemmer til Lagthinget, medens Sydstroms Præstegjæld, der har 4 Gange saa stor en Folkesmængde, kun skal sende et dobbelt saa stort Antal. Jeg skulde imidlertid ikke have lagt særdeles Vægt derpaa, hvis ikke ved dette Forslag Noget var blevet opnaaet, som jeg vil ansee for særdeles ønskeligt, nemlig, at Lagthinget da vilde komme til at bestaae af et ulige Antal Medlemmer, hvilket jeg med Hensyn til Afstemningen i flere Sager vilde ansee for ønskeligt, navnlig med Hensyn til, at Medlemmernes Antal er saa lidet. Jeg skal imidlertid blot henstille denne Sag til det ærede Udvalgs nærmere Overvejelse.

Med Hensyn til Valgretten vilde jeg have anseet det for særdeles ønskeligt, hvis Udvalget var gaaet over til de 7 Medlemmers Mening af Lagthinget paa Færøerne, og navnlig havde beholdt de samme Betingelser, som ere satte for Valgretten til Folkethinget. Jeg vilde derved have fundet mere Overensstemmelse i Udvalgets Indstilling, idet det nemlig har ordret beholdt de 4 Undtagelser med Hensyn til Betingelserne for Valgretten under Bemærkningerne til 2den §, a. b. c. og d. Thi det synes dog besynderligt, at Udvalget har beholdt alle Undtagelserne, men derimod har bortkastet Reglen. Jeg mener, som tidligere er blevet bemærket her i Thinget, at der ligger en ikke saa liden Censur i Alderen, hvorfor jeg ogsaa mener, at det var ønskeligt, om der ogsaa kunde bringes en Overensstemmelse tilveie med Hensyn til Betingelserne for Valgretten til Lagthinget og til Folkethinget. Jeg veed nok, at det er i Betænkningen blevet påberaadt, at Lagthinget har en communal Egenkab, og at med Hensyn dertil kunde man ikke blive staaende

ved Valglovens Forrifter om Valg til Folkethinget. Men jeg mener dog, at Lagthinget er ligesaavel en politisk Institution som en communal Indretning, og Grunden herfor søger jeg i, hvad der er bestemt i Lovudkastets § 11, hvor det nemlig hedder, at „Lagthinget har at afgive Betænkning over de Færøerne vedkommende Lovudkast, der af Regjeringen forelægges det,“ og at det er „berettiget til at fremsætte Forslag til nye Love og andre offentlige Foranstaltninger, samt til at indgive Besværing med Hensyn til Lovenes Overholdelse og de offentlige Indretningers Bestyrelse.“ Jeg mener nu, at denne Bestemmelse taler nok som for, at Lagthinget er ogsaa en politisk Institution. Naar det er fastsat som en Betingelse for Valgretten, at Valgeren skal i det sidste Aar før Valget have haft fast Bopæl i det Præstegjæld, hvori Valget foregaaer, da finder jeg, at denne Bestemmelse er temmelig overflødig, og at der ikke bør ligge nogen Vægt derpaa, naar Valgeren kun i det foregaaende Aar har boet paa Færøerne; om han just har boet i det Præstegjæld, hvor Valget foregaaer, eller paa et andet Sted, forekommer mig temmelig ligegyldigt.

Med Hensyn til selve Valghandlingen da vilde jeg ogsaa ønske, at man var bleven staaende ved Valgloven af 16 Juni 1849 med Hensyn til at deri staaer, at i den Orden, hvori Valgerne møde, afgive de mundtlig deres Stemmer; hvorimod det her er fastsat, at Valgforstanderskabets Formand skal opraabe Valgerne i den Orden, i hvilken de ere opførte paa Valglisten. Denne Forandring kunde vel synes at være aldeles ligegyldig; men det finder jeg dog ikke; thi Bestemmelsen i Valgloven med Hensyn til Folkethinget hidrører vist derfra, at Loven bør haandhæve Valgsfriheden, idet det navnlig bør være udtalt i Loven, at det er en fri Sag, om En vil afgive sin Stemme eller ikke, og dette bliver tydeligere tilkjendegivet ved den Bestemmelse, at i den Orden, hvori Enhver møder ved Valgprotocollen, afgiver han sin Stemme, end naar det hedder, at hans Navn skal opraabes; thi deri ligger ligesom Spor af en vis Tvang, som det dog ikke kan have været Lovens Hensigt at ville indføre. — Det er kun disse saa